

* * *

Сжала руки под темной вуалью...
«Отчего ты сегодня бледна?»
— Оттого, что я терпкой печалью
Напоила его допьяна.

Как забуду? Он вышел, шатаясь,
Искривился мучительно рот...
Я сбежала, перил не касаясь,
Я бежала за ним до ворот.

Задыхаясь, я крикнула: «Шутка
Все, что было. Уйдешь, я умру».
Улыбнулся спокойно и жутко
И сказал мне: «Не стой на ветру».

Анна Ахматова

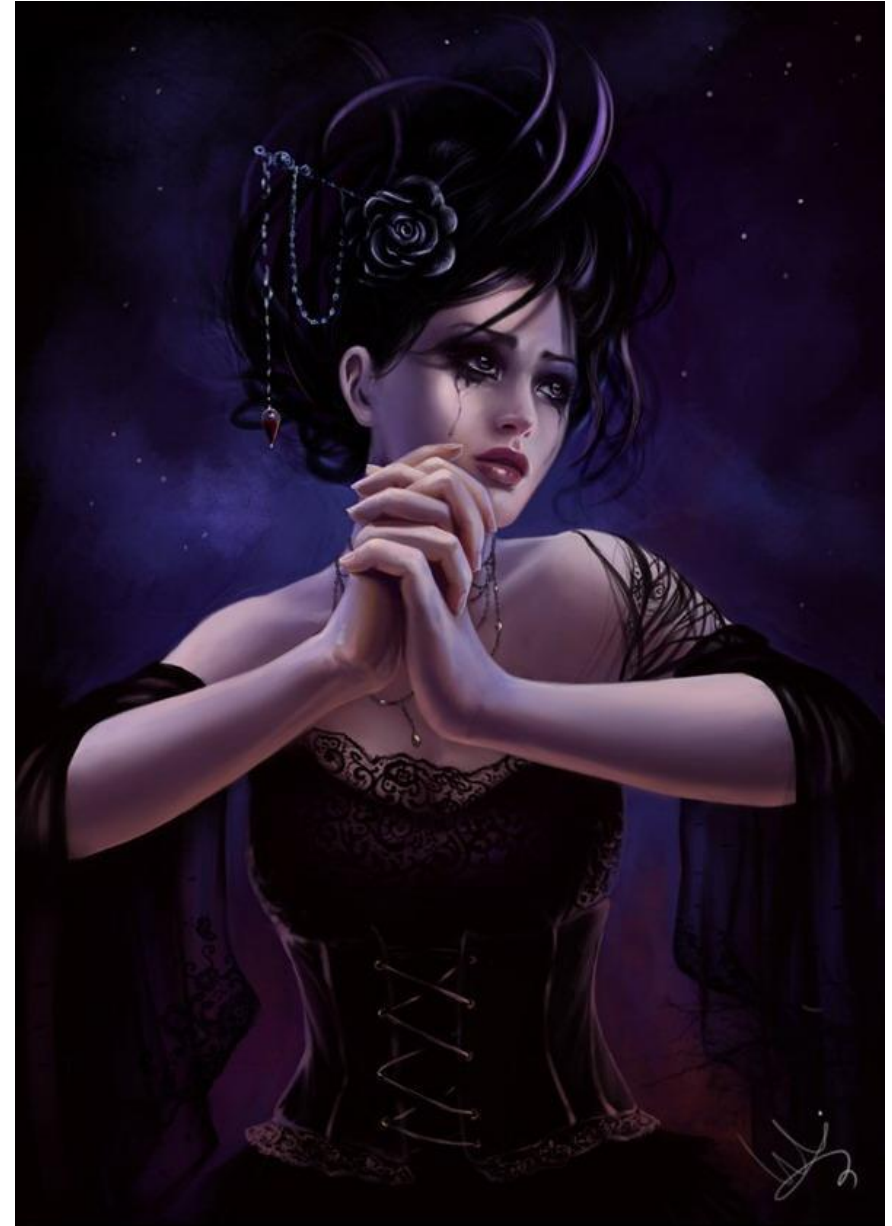
Аналіз вірша

Вірш «Стисла руки під темною вуаллю...» є еталоном любовної лірики Анни Ахматової, у якому присутнє нерозв'язне любовне зіткнення, особлива загостреність почуттів, і реальне відчуття страждань і переживань героїні.

Це є один з найбільш драматично насичених творів лірики Ахматової. Основа твору – це поєдинок між двома люблячими серцями і боротьба героїні зі своєю підсвідомістю. Жінка не здатна опанувати бурю почуттів, які вона відчуває до свого улюбленого.

Цей вірш являє собою сповідь: лірична героїня визнає свої помилки, надягаючи темну вуаль, вона немов оплакує відносини, які перервалися з її вини. У вірші опущений діалог, який відбувся між коханими, однак завдяки психологічній насиченості останнього рядка, сенс цього упушення стає зрозумілим для читача.

Основна ідея вірша
полягає в тому, що
ніжний світ
романтичних
відносин раптом, в
один момент, може
звалитися, і звичайно
в такій ситуації нічого
врятувати й
повернути вже не
можна.